

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרין זצוק"ל הי"ד

| גליון 117 |

פרשת בשלח תשפ"ג

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת בשלח

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון (יד, יד).
'תחרישון' מלשון חרישה. היינו שתעבדו
להשם ביגיעה כחרישה בשור, הנתון
בעול בעת חרישתו - איר זאלט האקערין
הארעווין כשור לעול.

(הרה"ק רבי משה מקוברין זיע"א - אמרות משה)

וייראו העם את ה' ויאמינו בה' (יד, לא).
כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך (ב"ב טו):
עיי"ש), 'איוב' ר"ת את ה' ויאמינו בה'.
(הרה"ק רבי אשר מטטאלין זיע"א)

אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים (טו, א). תיבת כ"י פירש רש"י ז"ל
אף על פי. והכוונה לרמז שצריך להתחזק
עצמו בשירה ותפלה אף על פי שבמצע
בא לו מחשבת גיאות רח"ל, מכל מקום
אחר כך יעזור השם יתברך להיות 'סוס
ורכבו רמה בים' פירש שישפיל את
הגיאות.

(הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זיע"א - אמרי קודש)

אז נבהלו אלופי אדם וכו' (טו, טו). צריך
לזכך דמים רעים (כח אב ואם) ע"י התפלה
[השירה], וזהו 'אז נבהלו אלופי אדם' -
כוחות האם [שמזרעת אדם (גדה לא.)]
'אילי מואב' - כוחות האב.

(הרה"ק רבי אשר מטטאלין זיע"א)

אל יצא איש ממקומו (טז, כט). הקדוש
ברוך הוא מקומו של עולם, וזהו 'אל יצא
איש ממקומו'.

(הרה"ק רבי משה מקוברין זיע"א - אמרות משה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

נקודת הלב

**"שפכו דמם כמים" (תהלים עט, ג), ועם כל זה הוא "סביבות ירושלים" - ארום דעם
הארצין [-סביב הלב], "ואין קובר" בתוך נקודת הלב.**

(כתבי רמ"מ מידעור)

עיסורי קדוש

ויש לצייין כי מאמר זה מובא בספרים הק'
בשם מרן הבעל שם טוב הק' (ראה מאור
עינים פרשת ואתחנן), ועל פי זה מבואר שם
תחילת הפרק "טמאו את היכל קדשך", והיינו
שמחמת חסרון כוונת הלב, נעשה רח"ל "טמאו
את היכל קדשך" - כלומר תיבות התפילה.

נוסח אחר

בספר 'אשרי האישי' מובאת אימרה זו בנוסח
אחר קצת, וז"ל: בשם הרה"ק רבי שלמה
מקרלין זיע"א: **"שפכו דמם כמים סביבות
ירושלים ואין קובר" - די הארץ פון א אידן
הייסט ירושלים - ירא ושלם. אלץ ארום
הארצון, ואין קובר - ס'איז ניטא ווער זאל אין
הארצין אריינגראבן אין נקודת הלב. [-לבו של
איש ישראל נקרא ירושלים - ירא שלם. הכל
סביבות הלב, ואין קובר, אין מי שיעמיק בתוך
נקודת הלב].**

לפי נוסח זה נראה, שדברי רבינו נסובים על
כל עניני עבודת ה' ולא על תפילה בלבד.
שכל עניני העבודה צריכים להיות
בגילוי מידות הלב, דהיינו מתוך
התעוררות עומק הלב ביראה
ובשלימות.

מעומק הלב

רבינו בא לעורר על ענין התפילה שצריכה
להיות בכוונת הלב. והעמיס דבריו על הכתוב
בתהילים "שפכו דמם כמים סביבות ירושלים
ואין קובר": "שפכו דמם כמים" - אכן
מתפללים, אך התפילה אינה מעומק הלב,
אלא "סביבות ירושלים" - סביב הלב, מהשפה
ולחוץ וללא כוונת הלב, "ואין קובר" כלומר
אין מי שחופר בתוך לבו לבוא לנקודת הלב
הפנימית ולהתפלל ברעותא דליבא.
ולרחיב את הדיבור בזה, הנה מצינו כמה
פעמים הלשון 'שפיקה' אצל תפילה: "לפני
ה' ישפוך שיחו" (תהלים קב, א), "ואשפוך
את נפשי לפני ה'" (שמואל-א א, טו), ובעוד
מקומות.

גם הלשון "דם" מתייחס לתפילה, וכמו שמצינו
כתיב (ויקרא יט, כו) "לא תאכלו על הדם"
ודרשו חז"ל (ברכות י:) לא תאכלו קודם
שתתפללו על דמכם.

"ירושלים" הוא רמז ללב, כי הלב הוא
באמצע הגוף כמו ירושלים שהוא
באמצע העולם. והלשון "קובר"
הוא ענין של חפירת מקום
והטמנת דבר.

בשמחה רבה הגנו להודיע כי בשבת פרשת תרומה

**תקיים שבת התעלות מיוחדת ומרוממת
בצל קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין בעיירה לודמיר
במלאות שנה לפתיחת בית הכנסת אודחים לודמיר
והנוכח "בית רבינו", מבנה בית הכנסת והמקוה, סמוך לציון הקדוש
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר מזוועהיל שליט"א**

להרשמה ולפרטים נוספים ניתן לפנות למרכז לודמיר

02-543-56-60

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

ובני סטערליסק הלכו ביבשה בתוך הים

ויותר, כשרבי אורי ניצב לפני העמוד ואומר בקול רם את השירה פסוק בפסוק ואחריו התלמידים, בשמחה עצומה ובחיות גדולה. ומזה דורות מסופר על המחזה הנפלא שחוזר היה ונשנה מדי יום, בכל פעם כאשר מתחיל היה השרף בקול גדול לומר: "ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים", נשאבו באותה שעה החסידים כולם אל תוך תיבות השירה וחשו עצמם ניצבים ממש על שפת ים סוף המתבקע בידי משה רבינו מאימנא, ובתוך כך היו מרימים את שולי מעיליהם כלפי מעלה, שלא יירטבו ממימי הים המתבקע והולך...

מסופר, כי פעם שאלה הרבנית את בעלה רבי אורי, מדוע אינו משפיע על קהלו ועדתו למלא את בתיהם בשפע, למען לא יסבלו יותר מהמחסור החמור והעוני המחפיר.

ענה רבי אורי: "וכי מה אעשה כי אינם רוצים בכך ואינם חפצים לקבל שפע ועושר".

ושבו היתה הרבנית מפצירה בבעלה, מתוך רחמים וחמלה על המשפחות העניות, שינסה בכל זאת להעניק לחסידיו היראים שפע ורחבות.

או אז אמר לה רבי אורי: "הבה ננסה, למחר יהיה האות הזה: מיד בתום תפילת השחר, אשאל את הקהל האם יאותו לזכות בעשירות ולצאת מן העוני, ונראה מה תהיה תשובתם".

הגיע יום המחור. התפילה היתה יוקדת כבכל יום, בוקעת ועולה עד כסא הכבוד. ומיד לאחר התפילה, עלה רבי אורי על בימת בית הכנסת והכריז:

"בניי אהוביי! מי מכם שרוצה פרנסה ברווח, ירים נא את ידו ואשפיע לו כמה שירצה בלי גבול!"

הס השתרר בהיכל. עברו רגעים ספורים, ועוד רגעים, אך אף זרוע לא נראתה מתרוממת מעלה.

שב השרף מסטרעליסק לביתו ואמר לה לרבנית:

"והלוא אמרתי לך שלא ירצו לקבל. כי כולם קדושים וטהורים, וכל מאוים הוא עבודת השי"ת לבדה. אין הם חפצים להיות קשורים בהבלי העולם..."

(מקור: 'אוצר הקדוש', מפי כ"ק השפע חיים' מצאנז-קלויזנבורג זיע"א, של"ס וירא תשכ"ד; שיעור חורש"י חיי שרה תשמ"ב)

ואודות שירת הים - הא לך לשונו של הרה"ק רבי אהרן מקארלין, בספה"ק בית אהרן (צג ד):

"כי בשירת הים יש הכל, מה שהיה ומה שעתידי להיות, וכל הגאולות וכל העניינים שצריך האדם הכל נכלל בשירת הים. ואמר: אם יאמר האדם שירת הים בכל לב ובמסירות נפש כל אחד לפי מה שהוא, יתוקן כל ענייניו בגוף ונפש".

היכלה של סטערליסק דמה לכבשן של אש אחוז תמרות עשן. הכתלים, ספוגי הניחוחות, מלאי הדלות ורוויי הפשטות, כמו זעקו מעצמם את משנת ההיבדלות של סטערליסק. ספסליה המיושנים והשבורים למחצה הביעו היטב את ההסתפקות במועט, מידת ההשתוות הנפלאה, החדווה בעצם העוני ושמתח החיים העמוקה מן האיץ' שהוא בעצם הישי' הגדול ביותר.

עניים מרודים היו בני סטערליסק, חסידיו של השרף רבי אורי. כולם בלי יוצא מן הכלל חוו תמיד מחסור חמור ואביגונת מחפירה. ביתם ריק היה ממוזן ומכלים, ואך בקושי ממש התקיימו, כאשר בטורח גדול הם משיגים מעט לחם לפיהם ולפי עולליהם.

אולם כל זאת לא נטל ולו קורטוב בודד מן השמחה והגילה ששכנו בקביעות על פניהם של החסידים ובני משפחותיהם. כל מגמת חייהם הלא היא רק לעבוד את הבורא ולעשות לו נחת רוח, שלא על מנת לקבל שכר ופרס עבור מצוותיהם ועבודתם.

וכך היה שגור תמיד בשפתותיהם שיר-חרוזים עליז, המבטא את חדות ה' היא מעוזם ואת תשוקתם היחידה בחייהם:

מיר דארפין נישט קיין ווייב און קיין קינדער - מיר דארפין נישט קיין גאלד און קיין זילבער - מיר דארפן נישט קיין שאף און קיין רינדער - נאר דער הייליגער באשעפער דינען - - -

ובתרגום ללשון הקודש:

איננו צריכים אשה וילדים - איננו צריכים זהב וכסף - איננו צריכים צאן ובקר - רק את הקדוש ברוך הוא לעבוד!

אותה הנהגה מופלאה נטולת כבלי העולם החומרי ושלל הבלי הגשמיים, הנהגה אשר הנחילה רבי אורי לתלמידיו - שורשה ומקורה ב'כור ההיתוך' של מרנא הקדוש רבינו שלמה זיע"א מקארלין, אשר יחד עמה הנחיל לרבי אורי תלמידו הקרוב את עבודת התפילה בקול גדול ובלהב אש.

מסופר, כי מדי בוקר לפני עבודת התפילה, היה השרף נפרד מבני משפחתו, בידוע כי בעבודתו העצומה בכל כוחותיו עלול הוא לא פחות ולא יותר - להוציא את נשמתו...

בכל יום היה רבי אורי נעמד בראש החבראי בבית מדרשו הצנוע שבסטערליסק, יחד עם תלמידיו הקדושים: ר' יצחק מברא, ר' יהודה צבי מסטרעטין, ר' זאב וואלף משענהבלום, ר' אברהם צייטליס, ר' יצחק מבילקאמין, ר' אליעזר מטופרוב, ר' דוד מרוזין, ר' יוסף מז'אב, ועוד צדיקים וקדושים, זכותם תגן עלינו.

כיורה רותחת וככבשן של אש המה ההיכל וסער בקולות רמים ועזים. ובהגיע בני החברא ל'שירת הים', כי אז גברו הקולות וגאו גאה, רמה ההתלהבות יותר

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

ילדי רבנו שלמה

חידת השבוע

חידה: מה עשו תלמידי השרף רבי אורי מסטרעליסק בעת אמצירת שירת הים?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת יתרו

הזוכה לפרשת וארא: שמחה בוגם ינקלביץ, בני ברק

אוצרות ומשיגים

ממעורר שש.

כל אותה עת היה רבי שלמה דבוק במורו ורבנו רבי אהרן הגדול מקארלין, אשר סלל לפניו את המסלה והאיר דרכו אל החסידות, ובד בבד עולה היה לעתים למעורר שש, להתחמם לאורו הגדול של המגיד.

לימים ספר רבנו: "בעת שהותי אצל המגיד, הבחנתי כי גדלותו נובעת משיגי עניינים בהם יגע בכל כוחו. חקקתי בלבי אפוא שני עניינים אלו והלכתי לאורם במשך שנים רבות..."

בצל המגיד ממעורר שש

בצעירותו של רבי שלמה, כשגלה את אור החסידות והחל מתקרב לדרכה, שמש רבנו לפרנסתו כמלמד תינוקות של בית רבן, והיה מלמדם תורה בטורה ומשתכר מעבודתו זו בכמה פרוטות. בשאר זמנו עוסק היה בתורה ללא הרף ומתפלל לאלקיו ביגיעה רבה והתלהבות עצומה. באותן שנים סבל רבי שלמה ממחסור ועוני. אך אף על פי כן, חלק מהכסף שקבל עבור מלאכתו, היה שומר היטב בצד עבור הנסיעה אל המגיד הקדוש

על סדר היום לקראת יום ההילולא הקרב ובא: "בעז"ה בית הכנסת האורחים יפתח את שערי, המקווה ושאר האגפים, החל מיום רביעי י"ז שבט - כולל יום חמישי יום ההילולא חיי שבט, ועד ליום ראשון שלאחריו, כאשר יום השבת קודש יערך בעיירה בצוותא חדא, באוירה מרוממת ובמיטב האירוח כיד המלך, יחד עם כל אחינו בית ישראל העולים אל אולבסק.

"מדי שנה", מעיד ר' יעקב חיים, "רואים כאן יהודים הבאים לשפוך את ליבם לזכות בפקודת ישועה ורחמים ולזכות לזרע של קיימא. גם השנה יתקיים מעמד תפילה ברוב עם, ביום חמישי אה"צ בשעה 14:30, באוהל הרבי הקדוש, שם יאמרו בתחנונים ובהתעוררות גדולה את כל ספר תהילים".

גישה כפינו השמימה בתפילה, שנזכה לשמוע ולהתבשר על עוד ועוד משפחות שיושעו וקול השמחה יישמע בקרוב בביתם, בזכותו של הצדיק רבי משה ב"ר שלמה זכותו יגן עלינו.

(בעז"ה שבוע הבעלי"ט נביא כאן עובדות נפלאות מבעל ההילולא זיע"א)

אחוזה שעל גדות הנהר באולבסק בתחילת הקדוש